

μόν ἐξέχεε, καὶ τέλος τὴν ἀπολογίαν προαισθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου παρωξυμένος²⁹⁶. Ἦν δὲ ἀγενέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίσταται μὲν καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χεῖλεσιν ἄκροις²⁹⁷, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας διαπρίει²⁹⁸, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδομεῖται²⁹⁹ τὴν ὀργήν. Οὐ δὴ ἐγὼ³⁰⁰ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δουλοπρεπέστερον, ἐνθακόντα τὸ χεῖλος³⁰¹ ὑποτρέφειν τὴν χολήν, καὶ τὸ μῖσος ἐν αὐτῷ κατάκλεισον αὖθειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐν³⁰² φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ³⁰³ προσώπῳ μάλα περιπαθῆ³⁰⁴ τινα καὶ πένθους γέμουσαν τραγωδίαν. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν, ἐπειδὴν πάλαι³⁰⁵ φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως³⁰⁶. Τότε γὰρ οὔτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλousι τῶν διαβαλλομένων ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιοπίστον τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες³⁰⁷· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις³⁰⁸ μίσους παραπίπτουσιν αἰτίαι, τοὺς ἄλλους λανθάνουσαι³⁰⁹· καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτὸς τις ἔνοχος ἐστί, ταυτὶ³¹⁰ φθάσας³¹¹ κατηγορήσῃ τοῦ πλησίον, ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. Καὶ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἄπιστος³¹² γὰρ αὐτόθι ἡ κατηγορία, πρόδῃλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι³¹³, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὐνοίαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχοντο³¹⁴. Εἰσὶ δὲ τινες, οἱ καὶ ἄν³¹⁵ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους³¹⁶ παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν³¹⁷, οὐδ' ἔτι προσίσταται, οὐδὲ προσβλέπειν τολμῶσιν αὐτοὺς, ὡς περ ἡδίκημένοι, ὅτι μὴδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν³¹⁸. Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη ὑπὸ τῶν οὕτω ῥαδίως καὶ ἀνεξετάστως πιστευομένων διαβολῶν. Ἡ μὲν γὰρ Ἄντεια³¹⁹,

Τεθναίης³²⁰, φησὶν, ὃ Προῖτ', ἡ κάκτανα Βελλεροφόντην³²¹,

αὐτὴ προτρέσα ἐπιχειρήσασα³²², καὶ ὑπεροφθεῖσα³²³ καὶ μικροῦ³²³ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ³²⁴ διεφθάρη, ἐπιτίμιον³²⁵ σωφροσύνης ὑπο-

296) Ὅτι παρωξύνθη. 297) Μὲ τὰ ἄκρα χεῖλην, ἀντὶ, μὲ τὸ ἄκρον τῶν χειλέων.
298) Τρίζει. 299) Χωνεύει ἐντός του. Ὁμ. Ὀδ. Δ, 676, καὶ Θ καὶ Ρ. 300) Ἐγὼ οὐδὲν (γρήμα) οἶδα ἀδικώτερον τούτου, τοῦ ὑποτρέφειν. 301) Δηλ. σιωπῶντα. 302) Κρύπτοντά ἐν. ποιητ. 303) Φαειδρῶ, ὡς τὸ τῶν ὑποκριτῶν τῆς κωμωδίας. 304) Πλήρη πάθους.
305) Ἐκ παλαιού. 306) Οὐχ ἥτρον κάμνει τὴν διαβολήν. 307) Προέλαβον θεωρήσαντες τὴν διαβολὴν ἀξιοπίστον, διὰ τὴν φιλίαν ἥτις φαινομένης ὑπῆρχε μεταξύ τοῦ διαβάλλοντος καὶ τοῦ διαβαλλομένου. 308) Μεταξὺ τῶν φιλτάτων, πρὸς ἀλλήλους. 309) Ἀγνοοῦμεναι ἀπὸ τοῦς ἄλλους. 310) Κατηγορήσῃ ταυτὶ (δὲ αὐτὰ ἐκεῖνα), (ἐφ') οἷς αὐτὸς ἐστὶν ἔνοχος.
311) Προλαβοῦ. 312) Οὐ πιστιυμένη. 313) Καταφέρονται. 314) Ἐφείσθησαν.
315) Καὶ ἄν. 316) Ὅτι διεβλήθησαν. 317) Ὑπ' αἰσχύνης ἐκείνων ἃ ἐπίστευσαν, αἰσχυνομένοι δι' ἐκεῖνα, ἄ. 318) Ὡς ἀδικημένοι, διότι ἐγνώρισαν ὅτι αὐτοὶ (οἱ διαβληθέντες) δὲν ἡδίκουν. 319) Γυνὴ τοῦ Προίτου, βασιλέως τῆς Τίρυνθος, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, καὶ διαβαλοῦσα αὐτὸν εἰς τὸν ἄνδρα τῆς, διότι δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὸν ἐρωτὰ τῆς.
320) Ἡ ν' ὑ' ἀποθνήσκει. 321) Ὁμήρ. Ἰλ. Ζ, 164. 322) Ἐρωτικῶς προκαλίσασα αὐτόν.
323) Παρ' ολίγον. 324) Ὁ πενθερὸς τοῦ Προίτου τὸν ἐστελεε νὰ πολεμήσῃ τὸ τέρας τὴν Χίμαιραν. 325) Μισθόν.